

Lap:
Meaeient:
Képes Figyelő
1949 OKT 22

„IGY VOLT...” a Gázgyárban

A Gázgyári Színjátszók Munkaközössége haladó szellemű, mai témájú darab után kutatott s az egyik színpadi kiadónál felfedezték a »Néró« és a »Pilátus« és több sikeres darab kitűnő írójának, Felkai Ferencnek legújabb művét. Tetszett nekik, megtanulták, pompás kis forgószínpadukon színre hozták.

Szaniszló László és P. Gárdonyi Irén: az író és felesége

— Mi fabrikáltuk össze a szerkezetet — mondja meglegedetten Pergel Ferenc telepogndnok, a rendező. — A régi vezetőség elbocsátással fenyegette meg a közreműködőket, mégis megcsináltuk. Hja, akkoriban rossz szemmel nézték, ha a munkás művelődni, tanulni, kultúrálódni akart.

Ma már könnyű a dolguk. Napj munkájuk után boldogan, szabadon jönnek össze műsoros estek, operettek, komoly színművek rendezésére. Mindent a saját erejük ből teremtenek elő, igazi szocialista lelkesedéssel tanítják, ösztönzik, bírálják egymást. A sikerük is közös.

Egy demokratikus író alakít remekül Szaniszló János, akít a reakciós rezsim majdnem éhhalálba kergetett. A darab szerint éppen a Párt felülvizsgálati bizottsága

Egy húzás a kötélen... és máris megváltozik a forgó színpad képe (Escher felv.)

előtt áll és színt változtatott hajdani ellenfelei újból kiméltlen hajszát indítanak ellene. Elvált felesége és annak új férje, a reakciós ügyvéd feljelenti, s ahogy az író elmondja életét, peregre meglevenedik a nézők előtt a múlt minden bűne, hibája, rémsége.

— Hajszál híján megverték szaktársaim az első előadás után — mosolyog Zalánfi Ferenc gépész-gázmester, aki a nyilas érzelmű ügyvédet viszi színpadra. — Uglátszik, jól fogtam meg a szerepemet. Így annál jobban jött ki belőle a tanulság.

Igen, a munkasközönség, amely társainak jáiékat végigizgulta, biztos tudattal értette meg az író szavait. Egy-egy hatásos jelenetnél dübörögve csattant fel a taps a kidolgozott, kemény tenyereken, s a szünetekben egyforma elismeréssel gratuláltak a szerzőnek és szereplőknek. A komoly mondatok fogékony talajra hullottak a gyár kis színházában.

A huszonhárom szereplő között egyedül csak P. Gárdonyi Irénnek,

Felkai Ferenc, Pergel Ferencsel, a munkásrendezővel

egy fodrász ifjú feleségének van színészi múltja. Evekkel ezelőtt már vidéki színtársulatok tagja volt, aztán férjhez ment, gyermeke született, idejét tehát a háztartás foglalja le.

Simán, zökkenés nélkül perdül a négyrészes forgószínpad, s ugyanígy perog a rendkívül tehetséges munkásszínjátszók ajkán Felkai Ferenc érdekes szövege. A szerző szerényen ott ül a közönség között és meghatottan figyel a játékokot.

— Végtelen hálás vagyok a dolgozóknak ezért a nagyszerű ösbemutatóért — mondja. — És büszkébb vagyok rá, mint a pesti nagyszínházakban elért sikerekre. Tehetségesek, lelkesek és őszinte szívvel játszanak!

... Akvinkum messze van Budapesttől, de még síncsen olyan távol, hogy a munkásszínjátszókat be ne lehetne hozni néhány előadásra. Hadd mutassák be az igazi realista színjátszást hatalmasabb publikumnak is. Megérdemlik, hogy önfeláldozó munkájuk nagyobb teret kapjon! Kinizsi Andor